

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.050 van 7 februari 2011
in de zaak A. 192.751/X-14.197.**

In zake : 1. Filip DE BODT
 woonplaats kiezend te 9550 HERZELE
 Evendael 27
 2. de v.z.w. 'T UILEKOT
 woonplaats kiezend te 9550 HERZELE
 Groenlaan 39

tegen :

1. de gemeente HERZELE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marc Van Den Berghe
 kantoor houdend te 9550 HERZELE
 Tolstraat 100
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Tollenaere
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. AQUAFIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Isabelle Cooreman en Bertrand Asscherickx
kantoor houdend te 1070 BRUSSEL
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 mei 2009, strekt tot de
nietigverklaring van :

- a) het besluit van 23 februari 2009 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg “RWZI Sint-Antelinks” genaamd van de gemeente Herzele, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften;
- b) het besluit van 26 maart 2008 van de gemeenteraad van Herzele waarbij voormeld BPA definitief wordt aangenomen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 29 april 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De eerste verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De kennisgeving van het verslag aan de verzoekende partijen gebeurt op grond van artikel 14quater van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 januari 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

De eerste verzoeker, die in persoon verschijnt, advocaat Delphine Delmelle, die loco advocaat Marc Van Den Berghe verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Elsbeth De Vylder, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Philippe Winderickx, die loco advocaten Isabelle Cooreman en Bertrand Asscherickx verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De regelmatigheid van de rechtspleging

3. In het auditoraatsverslag wordt de verwerping van het beroep voorgesteld. De hoofdgriffier heeft bij de kennisgeving van het auditoraatsverslag aan de verzoekende partijen melding gemaakt van artikel 21, zesde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 14quater, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De tweede verzoekende partij heeft binnen de termijn van dertig dagen, bepaald in voornoemd artikel 21, zesde lid, geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend. Dit wordt door de tweede verzoekende partij niet betwist. Krachtens die wetsbepaling geldt te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding. Derhalve dient de afstand van het geding ten aanzien van die partij te worden vastgesteld.

Met de “verzoekende partijen” wordt hierna de “eerste verzoeker” bedoeld.

IV. Feiten

4.1. Bij besluit van 22 juni 2004 van de gemeenteraad van de gemeente Herzele wordt het bijzonder plan van aanleg “Sint-Antelinks” definitief aangenomen.

Bij besluit van 23 februari 2005 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening wordt voornoemd bijzonder plan van aanleg, bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met afzonderlijk gebundelde stedenbouwkundige voorschriften, goedgekeurd.

4.2. Tegen dit besluit stelt onder meer de huidige tweede verzoekster een annulatieberoep in.

4.3. In het auditorsverslag dat op 10 oktober 2007 over dat beroep wordt opgemaakt, wordt besloten tot de ontvankelijkheid en gegrondheid van dat beroep.

4.4. Bij besluit van 9 januari 2009 trekt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening voormeld ministerieel goedkeuringsbesluit van 23 februari 2005 in.

Dit besluit overweegt onder meer wat volgt:

“Overwegende dat gelet op de inhoud van dit auditorsverslag geen verzoek tot voorzetting van de procedure bij de Raad van State werd ingediend zodat bij stilzitting een nietigverklaring van het bestreden besluit onafwendbaar is.

Overwegende dat het aangewezen is niet te wachten op deze nietigverklaring maar door een intrekking van het omstreden besluit de procedure te laten hervatten waar ze juridisch mis is gelopen; dat de door de auditeur vastgestelde juridische gebreken te situeren zijn op het niveau van de gemeente Herzele; dat een intrekking de gemeenteraad de mogelijkheid biedt het besluit tot definitieve aanneming van het bijzonder plan van aanleg in te trekken en zich opnieuw uit te spreken over de ingediende bezwaren en de verplichte afweging aan de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, nadat de Gemeentelijke Commissie Ruimtelijke Ordening een nieuw advies zal hebben uitgebracht ondermeer na een grondig onderzoek van de ingediende bezwaarschriften”.

4.5. Bij besluit van 30 januari 2008 trekt de gemeenteraad van de gemeente Herzele zijn voornoemd besluit van 22 juni 2004 in.

Bij arrest nr. 184.523 van 24 juni 2008 wordt het beroep tot nietigverklaring van voormeld ministerieel besluit van 23 februari 2005 verworpen aangezien het “zonder voorwerp (is) geworden”.

4.6. Na onderzoek van de ingediende bezwaren en na afweging van de principes van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (hierna : RSV), brengt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna : Gecoro), op 22 februari 2008 een gunstig advies uit omtrent het ontwerp bijzonder plan van aanleg “RWZI Sint-Antelinks”.

4.7. Bij besluit van 26 maart 2008 van de gemeenteraad van de gemeente Herzele wordt het bijzonder plan van aanleg “R.W.Z.I. Sint-Antelinks” genaamd, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, een toelichtingsnota en een motivatienota betreffende de voorgenomen wijzigingen ten opzichte van het gewestplan en de stedenbouwkundige voorschriften definitief aangenomen.

4.8. Op 29 mei 2008 brengt de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een gunstig advies uit omtrent voormeld bijzonder plan van aanleg.

4.9. Bij besluit van 14 juli 2008 schorst de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen voornoemd gemeenteraadsbesluit omdat de Gecoro niet conform artikel 200 van het gemeentedecreet was samengesteld.

4.10. Bij besluit van 24 september 2008 rechtvaardigt de gemeenteraad zijn geschorste besluit.

4.11. Bij brief van 8 december 2008 deelt de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, aan het

gemeentebestuur mede dat hij niet zal optreden tegen het gemeenteraadsbesluit van 26 maart 2008.

4.12. Bij het thans bestreden besluit van 23 februari 2009 keurt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening het bijzonder plan van aanleg “RWZI Sint-Antelinks” genaamd van de gemeente Herzele, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, goed.

V. Ontvankelijkheid

Hoedanigheid van de verzoeker

Standpunt van de partijen

5.1. In het verzoekschrift tot nietigverklaring zet de verzoeker hieromtrent uiteen wat volgt:

“3.1 Eerste verzoeker is Gemeenteraadslid in Herzele en legde klacht neer tegen de gemeenteraadsbeslissing bij de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden én de Gouverneur. Vermits de klacht om volgens verzoeker onwettelijke redenen verworpen werd, heeft hij een functioneel belang als gemeenteraadslid. Vanuit deze functie kwam verzoeker ook meermaals tussen op de gemeenteraad rond dit onderwerp.

Ruimtelijke ordening en leefmilieu zijn de specialiteiten van verzoeker. Heel wat tussenkomsten op de gemeenteraad hebben met dit thema te maken”.

5.2. De eerste verwerende partij werpt dienaangaande een exceptie van niet ontvankelijkheid op, welke zij uiteenzet als volgt:

“Dhr. De Bodt Filip roept een functioneel belang in als gemeenteraadslid, zich louter baserend op het feit dat zijn beroep op de Go(u)verneur, die de beslissing van de gemeenteraad schorste, niet door de Minister is weerhouden en dit op basis van ‘onwettelijke redenen’.

Dergelijk functioneel belang wordt aanvaard in de mate dat een raadslid een midde(l) aanvoert dat te maken heeft met de schending van de prerogatieven van het lidmaatschap en/of de bevoegdheid van het orgaan waartoe hij of zij behoort. Echter blijkt uit een lezing van de middelen ten

gronde dat de ingeroepen grieven alle losstaan van de prerogatieven van dhr. De Bodt als gemeenteraadslid. Waar hij inroept dat de Minister op onwettige basis zou hebben geweigerd op te treden wegens de onevenwichtige samenstelling naar geslacht van de Gecoro, heeft dit geen uitstaans met de bevoegdheden en prerogatieven van een gemeenteraadslid maar uitsluitend met de samenstelling van een adviescollege dat losstaat van de gemeenteraad op zich.

Het feit dat een gemeenteraadslid niet wordt gevolgd in zijn visie op wettelijkheid van een advies door een adviescollege dat losstaat van de gemeenteraad (in casu Gecoro 19/03/ 2008) maakt op zich niet dat hij een belang verwerft om in zijn hoedanigheid van raadslid de uiteindelijk beslissing van de raad zelf (28/03/2008) te gaan aanvechten.

De beweegredenen van dhr. De Bodt F.kunnen voor een deel worden afgelezen uit het verslag van de vergadering van Gecoro van 22/02/2008. In het openbare deel van de vergadering gaf de voorzitter omstreeks 20 u 10 het woord aan raadslid Filip De Bodt om in een kort tijdsbestek de standpunten van ‘verenigingen en buurtbewoners’ duidelijk te maken. Er wordt een ‘open brief’ aan de commissieleden overhandigd.

Even verder echter wordt er genotuleerd:

‘De heer De Bodt merkt op dat hij het standpunt van zijn politieke fractie verdedigt en niet optreedt namens het publiek. Hij stelt dat het niet gebruikelijk is dat aan adviesraden wordt gezegd wat ze moeten doen ...’

Desniettemin belet hem dat niet zelf een hele resem ‘bedenkingen mee te geven aan de commissieraadsleden. Hij wijst er op : ‘Nu wordt een beslissing genomen over het ‘heetste’ en ‘belangrijkste’ dossier dat Herzele gekend heeft of zal kennen’ (st.l a p.2 al.4). Objectief gezi(e)n is dat nonsens.

Bijzonderlijk wordt ook genotuleerd:

‘De heer De Bodt stelt de GECORO-leden, persoonlijk aansprakelijk voor de beslissing die ze zullen nemen’ wat niet meer of minder is dan een regelrechte publieke intimidatiepoging.

De eerste verzoeker heeft met dit dossier een (...) forum waarop hij zich als politicus reeds lang kan profileren en hij komt daar ook rond voor uit. Dit heeft (niet) het minste uitstaans met zijn bevoegdheden en prerogatieven als gemeenteraadslid maar alles met politiek tactische en persoonlijke overwegingen en doeleinden welke elk functioneel belang voor het instellen van huidige procedure uitsluiten”.

5.3. De tweede verwerende partij werpt eenzelfde exceptie van niet ontvankelijkheid op, welke zij uiteenzet als volgt:

“De heer De Bodt is gemeenteraadslid en verwijst voor de schending van zijn prerogatief uitsluitend naar de door hem ingediende klacht over de samenstelling van de GECORO bij het formuleren van het advies in de procedure tot opstellen van het bestreden BPA.

De heer De Bodt maakt geen deel uit van de GECORO. Dit adviesorgaan staat los van de gemeenteraad. Deze adviescommissie wordt immers niet georganiseerd door de gemeente, maar vindt rechtstreeks haar

oorsprong in het decreet ruimtelijke ordening, nl. in artikel 9 DRO. Het feit dat de door een gemeenteraadslid opgeworpen onwettigheid over de samenstelling van een adviesorgaan niet zou worden gevolgd door de hogere overheid (in casu uiteindelijk de minister) brengt niet mee dat hij daardoor een functioneel belang krijgt om een uiteindelijke beslissing van de gemeenteraad zelf aan te vechten.

Vastgesteld moet worden dat de eerste verzoekende partij daarenboven nooit beroep heeft aangetekend bij de Raad van State tegen de beslissing van de minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden van 8 december 2008.

Hij heeft dan ook geen functioneel belang in huidig geschil. Hij beroept zich niet op een persoonlijk belang, waar hij trouwens ook niet over beschikt”.

5.4. In de memorie van wederantwoord dupliceren de verzoeker:

“Volgens beide verweerders heeft een gemeenteraadslid geen functioneel belang omdat de Gecoro haar oorsprong vindt in artikel 9 van Decreet Ruimtelijke Ordening én omdat er door Filip De Bodt geen beroep aangetekend werd tegen het besluit van Minister Keulen om niet op te treden tegen het gemeenteraadsbesluit Herzele, dat gebaseerd was op een advies van een niet wettelijk samengesteld orgaan, de GECORO.

Eerste verzoeker wenst er op te wijzen dat het principe van Gecoro’s wel vastgelegd werd op basis van het decreet RO maar dat in dit zelfde decreet ook bepaald wordt dat de Gemeentebesturen verantwoordelijk zijn voor de concrete oprichting en begeleiding ervan. De gemeenteraad van Herzele heeft overigens de samenstelling van de Gecoro Herzele goedgekeurd en heeft de ganse samenstellingsprocedure begeleid, de oproep gelanceerd enz... Het is de gemeente Herzele ook die getalmd heeft om nieuwe publieke oproepen te doen die het mogelijk maakten méér vrouwen in de Gecoro af te vaardigen. De Gecoro vergaderde op vrijdag 14/03/08, méér dan een jaar na de wettelijke hersamenstelling ervan, die samenvalt met het aantreden van de nieuwe gemeenteraad op 01/01/07. Volgens het Gecoro-Forum ‘is er geen decretale deadline bepaald voor wanneer de nieuwe Gecoro’s moeten zijn samengesteld. Duidelijk is dat dit zo snel mogelijk dient te gebeuren na 2 januari 2007. In het kader van de beginselen van behoorlijk bestuur mag verwacht worden dat binnen een redelijke termijn de nieuwe Gecoro’s zijn samengesteld. Wat als een redelijke termijn kan worden beschouwd hangt af van de concrete omstandigheden’. Doordat er eenvoudigweg geen nieuwe Gecoro was en men diende verder te werken met de oude Gecoro, was er ook een onrechtmatige samenstelling. Men zou zich zelfs kunnen afvragen of de raad sowieso nog in staat was om geldig samen te komen.

De Gecoro-vergadering was daarmee in tegenstrijd met art. 200 van het gemeentedecreet dat bepaalt dat ‘ten hoogste twee derde van de leden van de adviesraden van hetzelfde geslacht mogen zijn’. In hetzelfde art. 200 par. 2 gemeentedecreet 15.07.2005 wordt bepaald: ‘Zoniet kan niet op rechtsgeldige wijze advies worden uitgebracht’. In een omzendbrief van

4 mei 2007 liet de minister van Binnenlands Bestuur weten dat deze regel strikt diende te worden gehanteerd voor de samenstelling van de nieuwe Gecoro's, om juridische problemen te vermijden. Hetzelfde standpunt hanteerde men ook op de commissievergadering van 24/05/07 in het Vlaamse Parlement. Het gemeentebestuur was dan ook reeds lang op de hoogte van deze nieuwe voorschriften maar heeft bijzonder getalmd met het installeren van een wettelijk samengestelde Gecoro, volgens de voorschriften van het Gemeentedecreet.

De Vlaamse Gemeenschap beweert nu het omgekeerde van wat de minister zelf aangaf in zijn omzendbrief.

Volgens verzoekers is er wel degelijk een functioneel belang: art. 43, 14 van het gemeentedecreet stelt dat de gemeenteraad bevoegd is voor de installatie van een aantal adviesraden. Een gemeenteraadslid gaat in beroep tegen een gemeenteraadsbesluit dat gebaseerd is op een onwettelijke samenstelling. Dat gemeenteraadslid haalt gelijk bij de Gouverneur. De minister laat bewust de termijn voorbij strijken om te reageren. Nadien beslist de Vlaamse Regering om tegen de eigen omzendbrief in wetten uit te vaardigen met terugwerkende kracht! Op deze manier werd het gelijk van de eerste verzoeker door de minister teniet gedaan met een wet die een andere wet op basis van terugwerkende kracht vernietigt, toch wel een eigenaardig gegeven in een parlementaire democratie? Verzoeker heeft dus een functioneel belang. Zijn normale werking als gemeenteraadslid werd verhinderd door wetten te laten stemmen met terugwerkende kracht.

Op 8 december 2008 gaf de minister inderdaad aan dat het Vlaams Parlement de intentie had om de regel rond aanwezigheid mannen/vrouwen te herzien. Verwerende partijen brengen ook in dat de eerste verzoekende partij maar had moeten in beroep gaan naar de Raad van State tegen de beslissing van de minister om niet tussen te komen in de procedure.

Bij de bespreking van het middel op p. 18 van de memorie van antwoord zegt de Vlaamse Gemeenschap zelf dat het niet ging om het nemen van een besluit maar om het niet reageren van de minister op een besluit van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen. De minister liet de tijd voorbij gaan en vernietigde het besluit van de gemeenteraad niet. Als men iets niet doet en enkel in een brief aan de klager laat weten dat men GEEN actie zal ondernemen, dan kan een klager moeilijk naar de Raad van State stappen. Men gaat niet naar de Raad van State tegen een BRIEF. Er bestaat immers geen echt Ministerieel Besluit. Het risico dat de Raad zoiets afwijst is bijzonder groot, zodat het logisch is dat klagers niet om de haverklap kosten en moeite opbrengen om de Raad lastig te vallen.

Verzoeker heeft overigens ook een persoonlijk belang als gemeenteraadslid: in de kiespropaganda en het kiesprogramma (zie bijlage 2) van het raadslid en de betreffende politieke fractie werd o.m. bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 en 2006 verwezen naar de problematiek. Het raadslid heeft zich, zoals de gemeente Herzele terecht opmerkt, geprofileerd op dit onderwerp. Dit is een normale politieke houding die dan ook als gevolg heeft dat het raadslid in kwestie stemmen kan verliezen als hij zich niet consequent gedraagt tegenover de onderwerpen die hij tevoren wou aansnijden”.

5.5. De tussenkommende partij werpt eveneens op dat de verzoeker niet doet blijken van het vereiste functioneel belang:

“c.1.

Eerste verzoekende partij, de Heer Filip DE BODT roept in dat hij in zijn hoedanigheid van Gemeenteraadslid van de Gemeente Herzele over een functioneel belang zou beschikken gezien hij als gemeenteraadslid een klacht neerlegde tegen de gemeenteraadsbeslissing bij de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden én de Gouverneur en gezien deze klacht volgens hem om onwettige redenen verworpen werd door de minister.

Een functioneel belang in hoofde van een gemeenteraadslid voor het instellen van een vordering tot nietigverklaring voor de Raad van State wordt evenwel enkel erkend indien het betrokken raadslid een middel inroept dat ontleend wordt aan de schending van zijn prerogatieven of aan de bevoegdheid van het orgaan waartoe hij behoort (...).

In casu is dit evenwel niet het geval.

Het eerste, tweede, vierde en vijfde middel hebben allen betrekking op de vermeende onwettigheid van het eerste bestreden besluit, zijnde de ministeriële beslissing van 23/02/2009 van het BPA van Sint-Antelinks. Geen één van deze middelen heeft aldus rechtstreeks betrekking op de prerogatieven van eerste verzoeker, noch op de bevoegdheid van de gemeenteraad.

In een derde middel roept eerste verzoeker de schending in van artikel 200 van het nieuwe gemeentedecreet gezien de gendergelijkheid in de GECORO bij het verlenen van haar advies niet zou gerespecteerd geweest zijn alsook de onwettigheid van de beslissing van Minister Keulen van 08/12/2008 waarbij deze beslist niet op te treden tegen het gemeenteraadsbesluit op grond van artikel 200 van het nieuwe gemeentedecreet.

Ook deze middelen hebben niet rechtstreeks betrekking op de prerogatieven van eerste verzoeker, noch op de bevoegdheid van de gemeenteraad, maar wél op de samenstelling van een van deze gemeenteraad losstaand adviesorgaan, zijnde de GECORO.

Daar waar een gemeenteraadslid een functioneel belang heeft om in rechte te treden tegen beslissingen genomen door een onregelmatig samengestelde gemeenteraad waarvan hij deel uitmaakt, beschikt hij niet over een functioneel belang om in rechte te treden op grond van een vermeende onwettige samenstelling van een adviesorgaan zoals de GECORO, waarvan hij geen deel uitmaakt.

Zo oordeelde Uw Raad reeds in het verleden dat het feit dat inbreuk zou zijn gepleegd op de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen, geen betrekking heeft op enigerlei inbreuk die zou zijn gemaakt op de prerogatieven van een gemeenteraadslid bij het stemmen over een besluit van de gemeenteraad wanneer die zich naderhand over dezelfde zaak heeft uitgesproken (...).

Eerste verzoekende partij stelt bovendien niet persoonlijk te worden getroffen door de bestreden beslissing. Hij woont niet in de buurt van het gebied waar het BPA betrekking op heeft, laat staan dat hij dit bewijst.

Eerste verzoekende partij beschikt dan ook niet over het vereiste persoonlijk of functioneel belang bij het instellen van huidige vordering, met de onontvankelijkheid in zijn hoofde van de vordering tot gevolg”.

Beoordeling

5.6. De verzoeker beroept zich op zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid en meent op grond daarvan een zogenaamd functioneel belang te hebben bij de vernietiging van het bestreden bijzonder plan van aanleg.

Een gemeenteraadslid heeft in beginsel belang bij het aanvechten van een beslissing die de prerogatieven miskent van zijn mandaat of van de raad waartoe hij behoort.

5.7. Te dezen verwijst de verzoeker naar het feit dat hij de toeziende overheid om de schorsing en de vernietiging heeft gevraagd van het gemeenteraadsbesluit van 26 maart 2008 waarbij het bestreden bijzonder plan van aanleg definitief wordt vastgesteld, en dit op grond van het feit dat het advies van de Gecoro waarop dit gemeenteraadsbesluit steunt, onwettig zou zijn, gelet op de onregelmatige samenstelling van dit adviesorgaan.

Tevens beroept de verzoeker zich op het feit dat “ruimtelijke ordening en leefmilieu zijn specialiteiten” zijn en dat “heel wat tussenkomsten op de gemeenteraad (...) met dit thema te maken (hebben)”.

5.8. In zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid kan de verzoeker enkel middelen aanvoeren welke hetzij betrekking hebben op de schending van de prerogatieven die aan het lidmaatschap van de gemeenteraad zijn verbonden, hetzij betrekking hebben op de miskennis van de bevoegdheden en rechten van de gemeenteraad.

5.9. Het laatstgenoemde argument van de verzoeker kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter adstructie van zijn functioneel belang als gemeenteraadslid.

5.10. Voor het overige valt de exceptie samen met het onderzoek van het belang bij de door de verzoeker aangevoerde middelen.

VI. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting

6.1 In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan “van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, goedgekeurd bij besluit (van de) Vlaamse regering van 21.09.97. Schending van art. 19 par 3 van het Decreet Ruimtelijke Ordening van 18.05.99”. Er is geen afweging gebeurd met de principes van het RSV.

6.2 In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan “van art. 14 van het Decreet Ruimtelijke Ordening van 22.10.96, van het Gewestplan Aalst-Ninove-(Geraardsbergen)-Zottegem en van art. 4 Decreet Ruimtelijke Ordening van 18.05.99 en het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur”. Het bestreden BPA wijkt af van het gewestplan zonder dat daartoe aan de decretaal gestelde vereisten is voldaan.

6.3. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan “van artikel 200 van het nieuwe gemeentedecreet rond de gendergelijkheid én onwettige motivering doordat het BPA steunt op een onwettige beslissing van (minister) Keulen dd 08/12/08 én een onwettig nochtans noodzakelijk Gecoroadvies. Buiten toepassing verklaring van dit ministerieel besluit ogv art. 159 Gw. Machtsoverschrijding”. De Gecoro die over het ontwerp van BPA advies heeft uitgebracht was niet samengesteld overeenkomstig artikel 200 van het gemeentedecreet, en de minister heeft het BPA ten onrechte goedgekeurd op grond van “artikel 62 van het ontwerpdecreet” dat “de Vlaamse regering op 21 november 2008 (...) heeft goedgekeurd tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke planning-, vergunningen- en handhavingsbeleid”. Voormeld ontwerpdecreet moest echter nog worden voorgelegd aan het Vlaamse Parlement

en had dus geen “kracht van wet”. Vermits de beslissing van de minister onwettelijk is, kan ze dan ook niet worden toegepast.

6.4. In een vierde middel voert de verzoeker de schending aan “van de materiële motiveringsplicht door het niet opvragen van adviezen aan de verschillende overheidsinstanties. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur”. Te dezen “kan toch wel de vraag gesteld worden of die adviezen nog actueel zijn en of het besluit wel getoetst werd aan de actuele wetgeving”. Uit het ministerieel besluit kan niet worden opgemaakt dat dit het geval is.

6.5. In een vijfde middel voert de verzoeker de schending aan van “het Decreet Integraal Waterbeheer dd 18/07/03”. Er blijkt niet dat de watertoets heeft plaatsgevonden.

Beoordeling

6.6 Geen van de voormelde middelen houdt ook maar enigszins verband met de mogelijke miskening hetzij van de prerogatieven als gemeenteraadslid van de verzoeker, hetzij van de bevoegdheden en rechten van de gemeenteraad.

In geen van deze middelen wordt aangevoerd dat de verzoeker in de gemeenteraad zijn prerogatieven van gemeenteraadslid niet heeft kunnen uitoefenen, noch dat de bevoegdheid van de gemeenteraad inzake het aannemen van een BPA zou zijn miskend.

6.7. De door de verzoeker ingeroepen middelen zijn niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast ten aanzien van de tweede verzoekende partij.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens